

DECIZIA nr. 540/2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, CUI x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de DGRFP Galati - BV de Frontiera Constanta Sud cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL**, cu sediul in sx.

Obiectul contestatiei inregistrata la BV Constanta Sud sub nr. x/**12.09.2017** il constituie decizia pentru regularizarea situatiei nr. x emisa de BV de Frontiera Constanta Sud in baza Procesului-verbal nr. x, comunicata in data de **04.09.2017**, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = taxe vamale;
- x lei = TVA;
- x lei = accesorii aferente taxelor vamale si TVA.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (1) si (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

Declaratiile vamale au fost verificate de organele vamale care au acceptat solicitarea acordarii preferintelor tarifare prin eliberarea marfurilor importate, fara a exprima vreo obiectiune la certificatele FORM A prezentate.

Declaratia vamala nr. x/23.11.2015, la art. 9 sunt declarate corect "manusi din piele naturala pentru practicarea sporturilor" cu incadrarea tarifara 42032100. In certificatul FORM A seria x este inscrisa incadrarea tarifara 4303 "imbracaminte din blana". Intrucat produsul este din piele si nu din blana consideram corecta acordarea de preferinte tarifare fiind o greseala de forma (de dactilografiere) in certificatul de origine.

Aceste certificate au fost transmise spre verificare autoritatii competente din tara emitenta si inca nu s-a primit raspuns privind controlul "a posteriori" al acestor certificate.

Eventualele neconformitati trebuie sa fie stabilite de autoritatea vamala inca de la depunerea in vama a declaratiilor vamale invocate.

Singurul document in baza caruia ar fi putut fi stabilita baza de impunere si obligatiile de plata nu ar putea fi reprezentat decat de o decizie a organului vamal, decizie care nu s-a emis la data depunerii declaratiilor vamale la BV Constanta Sud Sud.

Numai in situatia neexecutarii la scadenta a obligatiilor astfel stabilite, societatea ar fi putut fi tinuta de plata obligatiilor fiscale accesorii si nicidecum in situatia in care titlul de creanta a fost emis la aproximativ 3 ani de la data inregistrarii declaratiilor vamale.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. In baza Procesului-verbal nr. x, BV de Frontiera Constanta Sud a emis decizia pentru regularizarea situatiei nr. x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = taxe vamale;
- x lei = TVA;
- x lei = accesorii aferente taxelor vamale si TVA.

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organului fiscal, sustinerile societatii si prevederile legale pe perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

3.1 Referitor la drepturile vamale in suma totala de x lei (x lei + x lei):

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează drepturi vamale in suma totala de x lei (x lei + x lei) pentru mărfurile importate, în condițiile în care, în cadrul procedurii de verificare ulterioară, autoritatea vamală din țara de export (Pakistan) nu a dat curs solicitărilor autorității vamale din Romania privind confirmarea autenticității certificatelor de origine aferente mărfurilor importate de contestatara.

În fapt, potrivit constatarilor din Procesul-verbal nr. x, BV de Frontiera Constanta Sud a retras regimul tarifar preferential acordat nejustificat pentru o parte dintre marfurile puse in libera circulatie, declarate prin declaratiile vamale nr. x, nr. x, nr. x/23.11.2015 si nr. x.

Astfel, organul vamal a emis decizia pentru regularizarea situatiei nr. x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = taxe vamale;
- x lei = TVA;
- x lei = accesorii aferente taxelor vamale si TVA.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- art. 48 si art. 102 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European si al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“Art. 48 Controlul ulterior

În scopul controalelor vamale, autoritățile vamale pot verifica corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative și pot examina contabilitatea declarantului și alte evidențe referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri după acordarea liberului de vamă.

Aceste autorități pot, de asemenea, să examineze aceste mărfuri și/sau să

preleveze eșantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.

“Art.102 Notificarea datoriei vamale

(1) Datoria vamală se notifică debitorului, în forma prevăzută în locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, conform articolului 87.”

- art. 77 din OPANAF nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior

“Art. 77. - (1) În situațiile în care după verificarea declarațiilor vamale sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte ori incomplete, iar autoritatea vamală trebuie să ia măsuri pentru regularizarea situației, organul de control dispune sau propune măsuri ținând seama de noile elemente consemnate în procesul-verbal de control.

(2) În aceste cazuri se vor avea în vedere prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prin care se stipulează că organele de control vamal sunt îndrituite să constate diferențe de datorie vamală sau alte taxe și impozite datorate în cadrul operațiunilor vamale și să ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus ori să propună restituirea celor care au fost încasate în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.”

- art. 100 și art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

“Art. 100. - (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.”

“Art. 287. - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.”

- art. 33 din Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe

tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului:

“Art. 33 (1) Pentru a beneficia de preferințele tarifare, produsele pentru care se solicită preferințele tarifare trebuie să fie originare dintr-o țară beneficiară.

(2) În scopul regimurilor preferențiale prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, **regulile de origine aplicabile** în ceea ce privește definiția conceptului de produse originare, **procedurile și metodele de cooperare administrativă aferente sunt cele prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2454/93.**

- art. 97k, art 97n și art. 97t din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei, de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar:

Art. 97k

„(1) Fiecare țară beneficiară asigură aplicarea sau aplică:

(a) regulile privind originea produselor exportate, stabilite în secțiunea 1;

(b) normele privind completarea și emiterea certificatelor de origine tip A, al căror specimen este prezentat în anexa 17;

[...]

(5) Dovada de origine este valabilă 10 luni de la data emiterii sale în țara exportatoare și trebuie depusă în acest interval de timp pe lângă autoritățile vamale ale țării importatoare”.

Art. 97n

„(1) Certificatele de origine tip A sau declarațiile pe factură sunt prezentate autorităților vamale ale statelor membre importatoare în conformitate cu procedurile privind declarația vamală.

(2) Dovezile de origine care sunt prezentate autorităților vamale ale țării importatoare după expirarea perioadei de valabilitate menționate la articolul 97k alin. (5) pot fi acceptate în scopul aplicării preferințelor tarifare atunci când neprezentarea acestor documente în termenul stabilit se datorează unor circumstanțe excepționale. În alte cazuri de neprezentare la timp, autoritățile vamale ale țării importatoare pot accepta dovezile de origine dacă produsele le-au fost prezentate înainte de expirarea termenului menționat”.

Art. 97t

“(1) Verificarea ulterioară a certificatelor de origine tip A și a declarațiilor pe factură se face prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale statelor membre au îndoieli întemeiate în privința autenticității lor, a caracterului originar al produselor în cauză sau a respectării celorlalte cerințe prevăzute în prezenta secțiune.

(2) Atunci când solicită o verificare ulterioară, autoritățile vamale ale statelor membre înapoiază autorităților guvernamentale competente din țara beneficiară exportatoare certificatul de origine tip A, factura, în cazul în care aceasta a fost prezentată, și declarația pe factură sau o copie a acestor documente, indicând, după caz, motivele verificării. În sprijinul cererii de verificare se furnizează toate documentele și informațiile obținute care indică faptul că datele înscrise pe dovada de origine sunt incorecte.

Dacă autoritățile vamale din statele membre iau hotărârea să suspende acordarea preferințelor tarifare pe perioada cât așteaptă rezultatele verificării, acestea acordă importatorului liberul de vamă pentru produse sub rezerva oricăror măsuri de precauție pe care le consideră necesare.

(3) Atunci când se prezintă o cerere de verificare ulterioară, această verificare are loc, iar **rezultatele se comunică autorităților vamale** ale statelor membre în termen de maximum șase luni sau, în cazul cererilor adresate Norvegiei, Elveției sau Turciei pentru verificarea atestatelor de origine înlocuitoare întocmite pe teritoriul lor, pe baza unui certificat de origine tip A sau a unei declarații pe factură întocmite într-o țară beneficiară, în termen de maximum opt luni de la data trimiterii cererii. Rezultatele trebuie să fie de așa natură încât să stabilească dacă dovada de origine în cauză se aplică produselor exportate efectiv și dacă produsele respective pot fi considerate produse originare din țara beneficiară. [...]

(5) În cazul în care există îndoieli întemeiate, dacă nu se primește niciun răspuns în termenul de șase luni menționat la alineatul (3) sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili originea reală a produselor, autorităților competente li se trimite o a doua comunicare. **Dacă, după cea de-a doua comunicare, rezultatele verificării nu sunt comunicate autorităților solicitante în termen de patru luni de la data trimiterii celei de-a doua comunicări sau dacă aceste rezultate nu confirmă autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile solicitante refuză dreptul la preferințe tarifare,** cu excepția unor situații excepționale.

(6) În cazul în care procedura de verificare sau orice alte informații disponibile demonstrează că sunt încălcate regulile de origine, țara beneficiară exportatoare, din proprie inițiativă sau la cererea autorităților vamale ale statelor membre, efectuează verificările necesare sau dispune efectuarea de urgență a unor verificări pentru identificarea și prevenirea unor asemenea încălcări. În acest context, Comisia sau autoritățile vamale ale statelor membre pot participa la anchete.

(7) În scopul verificării ulterioare a certificatelor de origine tip A, exportatorii păstrează toate documentele necesare care fac dovada caracterului originar al produselor în cauză, iar autoritățile guvernamentale competente din țara beneficiară exportatoare păstrează copii ale certificatelor și ale tuturor documentelor de export aferente. Aceste documente se păstrează timp de cel puțin trei ani de la sfârșitul anului în care a fost emis certificatul de origine tip A”.

- art. 67, art. 78 și art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar:

“**Art. 67** Dacă nu se prevede în mod expres altfel, **data** folosită în scopurile tuturor dispozițiilor care reglementează regimul vamal **pentru care s-au declarat mărfurile** este **data acceptării declarației de către autoritățile vamale.**”

“**Art. 78** (1) Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(2) Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.

Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

(3) Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor **informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale**, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, **trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației**, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

“**Art. 201** (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin: (a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) **O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.**

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal. Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul din regimurile menționate la alin. (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care a fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.”

Având în vedere aceste prevederi legale se reține că mărfurile importate pot beneficia de tratamentul preferențial în cadrul Sistemului Generalizat de Preferințe în baza unui certificat de origine Form A, eliberat de autoritățile abilitate din țara beneficiară, iar acesta este valabil 10 luni de la data emiterii în țara exportatoare și trebuie depus în acest interval de timp autorităților vamale ale țării de import în conformitate cu procedura de declarare a mărfurilor.

Atunci când organele vamale au îndoieli cu privire la autenticitatea certificatului de origine, caracterul original al mărfurilor sau respectarea celorlalte cerințe referitoare la originea preferențială a mărfurilor, pot solicita autorităților competente din țara de export, verificarea ulterioară a certificatului de origine iar în cazul în care rezultatele verificării nu confirmă autenticitatea acestuia sau originea reală a mărfurilor, organele vamale nu acordă preferințele tarifare.

Din documentele aflate la dosarul cauzei rezulta următoarele:

1. Societatea a importat cu declarația vamală MRN x mărfuri reprezentând:
 - articolul 1 - „kimono karate 60% BBC, 40% poliester, compus din bluza și pantalon - 742 seturi” provenite din Pakistan, pe care le-a încadrat la codul NC 62113290 00, preferințe 200 prevăzute pentru regimul tarifar preferențial - SPGE - taxa vamală preferențială aplicată = 0% și TVA = 24%; în certificatul de origine sunt înscrise “sets of karate uniforms”, criteriu de origine “W6204”;
 - articolul 2 - „banda semielastică pentru antrenament judo - 30 buc” provenite

din Pakistan, pe care le-a încadrat la codul NC 61178010 00, preferințe 200 prevazut pentru regimul tarifar preferential - SPGE - taxa vamală preferentiala aplicata = 0% si TVA = 24%; in certificatul de origine sunt inscrise "30 pcs of judo stretching", criteriu de origine "W6203";

- articolul 5 - „kimono karate 100% poliester, compus din bluza si pantalon - 296 seturi” provenite din Pakistan, pe care le-a încadrat la codul NC 62113390 00, preferințe 200 prevazut pentru regimul tarifar preferential - SPGE - taxa vamală preferentiala aplicata = 0% si TVA = 24%; in certificatul de origine sunt inscrise "sets of karate uniforms", criteriu de origine "W6204";

Rezulta ca marfurile inscrise in declaratia vamala la articolele 1, 2 si 5 nu pot fi identificate ca fiind aceleasi cu cele clasificate potrivit certificatului de origine prezentat organelor vamale, preferintele tarifare fiind acordate nejustificat, codul preferințe corect fiind 100.

2. Societatea a importat cu declarația vamală MRN x mărfuri reprezentând:

- articolul 3 - „geanta din piele artificiala (plastic) pentru echipamente sportiv - 44 buc” provenite din Pakistan, pe care le-a încadrat la codul NC 42022210 00, preferințe 200 prevazut pentru regimul tarifar preferential - SPGE - taxa vamală preferentiala aplicata = 0% si TVA = 24%; in certificatul de origine sunt inscrise "... sport bag", criteriu de origine "W 9506";

- articolul 5 - „pantolon de arte martiale 60% bumbac, 40 % poliester - 90 perechi” provenite din Pakistan, pe care le-a încadrat la codul NC 62113290 00, preferințe 200 prevazut pentru regimul tarifar preferential - SPGE - taxa vamală preferentiala aplicata = 0% si TVA = 24%; in certificatul de origine sunt inscrise "hacama pants", respectiv "karate uniform", criteriu de origine "W 6203", respectiv "W 6204;

- articolul 6 - „articole din plastic: palmare pt box - 8 perechi, manusi de lupta tip MMA - 160 perechi” provenite din Pakistan, pe care le-a încadrat la codul NC 62113290 00, preferințe 200 prevazut pentru regimul tarifar preferential - SPGE - taxa vamală preferentiala aplicata = 0% si TVA = 24%; in certificatul de origine sunt inscrise "training curved focus mitts short" si "8 prs mitt", criteriu de origine "W 9506", respectiv "W 3926".

Rezulta ca:

- marfurile inscrise in declaratia vamala la articolul 3 nu pot fi identificate ca fiind aceleasi cu cele clasificate potrivit certificatului de origine prezentat organelor vamale, preferintele tarifare fiind acordate nejustificat, codul preferințe corect fiind 100;

- o parte din marfurile inscrise la articolul 5, respectiv "90 perechi de pantolon de arte martiale 60% bumbac, 40 % poliester" au fost eronat incadrate la codul tarifar 62113290 00, corect fiind 62034235 00, conform regulile generale de incadrare nr. 1 si 6 din Anexa la Regulamentul de punere in aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 04.10.2013 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifara si statistica si Tariful Vamal comun;

- o parte din marfurile inscrise la articolul 5, respectiv "290 buc costum karate" si o parte din marfurile inscrise la art. 6, respectiv "8 perechi de palmare pt box" nu pot fi identificate ca fiind aceleasi cu cele clasificate potrivit certificatului de origine prezentat organelor vamale, preferintele tarifare fiind acordate nejustificat, codul preferințe corect fiind 100.

3. Societatea a importat cu declarația vamală MRN x/23.11.2015 mărfuri reprezentând:

- articolul 9 - „manusi din piele naturala pentru practicarea sporturilor (MMA) - 50 perechi” provenite din Pakistan, pe care le-a încadrat la codul NC 42032100 00, preferințe 200 prevazut pentru regimul tarifar preferential - SPGE - taxa vamală preferentiala aplicata = 0% si TVA = 24%; in certificatul de origine sunt inscise “MMA Gloves”, criteriu de origine “4303”.

Rezulta ca marfurile inscise in declaratia vamala la articolul 9 nu pot fi identificate ca fiind aceleasi cu cele clasificate potrivit certificatului de origine prezentat organelor vamale, preferintele tarifare fiind acordate nejustificat, codul preferințe corect fiind 100.

4. Societatea a importat cu declarația vamală MRN x mărfuri reprezentând:

- articolul 2 - „casca de protectie pentru box, confectionate din piele naturala - 165 bucati; grilaj metalic pentru casca box - 100 bucati - 550 bucati” provenite din Pakistan, pe care le-a încadrat la codul NC 65061080 00, preferințe 200 prevazut pentru regimul tarifar preferential - SPGE - taxa vamală preferentiala aplicata = 0% si TVA = 24%; in certificatul de origine sunt inscise “100 pcs metal frame”, criteriu de origine “W 9506”.

Rezulta ca au fost eronat incadrate la codul tarifar 65061080 00, corect fiind 95069990 00, conform regulile generale de incadrare nr. 1 si 6 din Anexa la Regulamentul de punere in aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 04.10.2013 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifara si statistica si Tariful Vamal comun.

Avand in vedere neconcordanțele de mai sus, prin adresa nr. x, organul vamal:

- a instiintat societatea cu privire la faptul ca operatiunile respective sunt supuse reverificarii;

- a instiintat societatea cu privire la faptul ca exista neconcordante intre codurile tarifare declarate si cele inscise in certificatele de origine, iar criteriul de origine “W” este pentru produse care contin materiale neoriginare suficient transformate, aspect ce conduce la retragerea preferintelor tarifare;

- a solicitat date/informatii/documente suplimentare in vederea clarificarii neconcordanțelor semnalate.

Drept urmare, prin adresa nr. x, inregistrata la organul vamal sub nr. x, contestatarul a mentionat ca nu mai dispune de documente suplimentare fata de cele prezentate in sustinerea declaratiilor vamale si nu are competenta in legatura cu incadrările tarifare mentionate in certificatele FORM A primite de la furnizorii externi.

Astfel ca, BV de Frontiera Constanta Sud a initiat procedura de verificare ulterioara a mai multor certificate de origine tip A eliberate de autoritatile competente din Pakistan, prin care se regaseste si certificatul de origine tip A seria x.

Prin adresa nr. x, inregistrata sub nr. x, DRV Galati a comunicat Biroului vamal

de Frontiera constanta Sud urmatoarele:

*“Referitor la solicitarea dvs. nr. x inregistrata la DGRV Galati cu nr. x si transmisa la DGV in data de 08.04.2016 privind controlul “a posteriori” pentru mai multe certificate de origine tip A, **va informam ca administratia vamala din Pakistan nu a raspuns pana in acest moment solicitarilor DGV formulate in 04.05.2016 si 14.11.2016. In consecinta, pentru certificatele de origine tip A cu nr. x, controlul va fi considerat incheiat.”***

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca nu prezinta relevanta niciunul dintre argumentele contestatarei, avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Referitor la faptul ca organul vamal nu a avut obiectiuni la data depunerii declaratiilor vamale cu privire la certificatele de origine anexate:

Potrivit art. 199 din REGULAMENTUL (CE) NR. 2454/93 AL COMISIEI din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispozitii de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“Art. 199 (1) Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia sau a unei declarații de tranzit depuse prin intermediul tehnicilor electronice de prelucrare a datelor angajează răspunderea declarantului sau a reprezentantului acestuia în conformitate cu dispozițiile în vigoare cu privire la:

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor prezentate; și
- respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.”

Prin urmare, responsabilitatea privind corectitudinea si caracterul complet al informatiilor cuprinse in declaratia vamala, autenticitatea documentelor justificative ale declaratiei, precum si respectarea obligatiilor impuse prin plasarea marfurilor in libera circulatie revine declarantului, respectiv reprezentantului acestuia si nicidecum nu revine organului vamal.

Mai mult, conform:

- art. 48 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European si al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“Art. 48 În scopul controalelor vamale, autoritățile vamale pot verifica corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative și pot examina contabilitatea declarantului și alte evidențe referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri după acordarea liberului de vamă. Aceste autorități pot, de asemenea, să examineze aceste mărfuri și/sau să preleveze eșantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.”

- art. 36 din OPANAF nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice

privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior:

“**Art. 36.** - Birourile vamale vor desfășura **activități de control vamal ulterior** în următoarele situații:

a) controalele vamale ulterioare prevăzute în cazul utilizării procedurilor simplificate de vămuire pentru prezentarea și declararea mărfurilor;

b) controlul vamal ulterior al declarațiilor vamale pentru care s-a acordat liber de vamă fără efectuarea controlului vamal documentar și fizic;

c) **reverificarea declarațiilor depuse la biroul vamal, pentru care se apreciază că dispozițiile legale au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete;**

d) orice alte acțiuni necesare îndeplinirii atribuțiilor stabilite prin reglementările vamale sau regulamentul de organizare și funcționare;

e) alte acțiuni stabilite prin programele de activitate.”

Prin urmare, textele normative incidente în materie instituie posibilitatea exercitării de către organul vamal a controlului ulterior asupra declarațiilor vamale, reverificarea, respectiv efectuarea unui control ulterior asupra unei declarații vamale pentru care se apreciază că dispozițiile legale au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete.

2. Referitor la faptul ca in cuprinsul Certificatului de origine nr. x, atasat declaratiei vamale nr. x/23.11.2015, cu privire la articolul 9 s-a produs o eroare de dactilografiere:

Astfel cum a fost aratat anterior, prin adresa nr. x organul vamal i-a solicitat contestatarei prezentarea de documente suplimentare in vederea clarificarii neconcordanțelor existente in documentele atasate la declaratiile vamale, in sa aceasta nu a dat curs solicitarilor respective.

Mai mult, nici cu ocazia depunerii contestatiei nu a depus documente in acest sens, desi avea aceasta posibilitate conform dispozitiilor art. 276 alin 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala.

De asemenea, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”.

Intrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei ii revine. Sarcina probei nu implică un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac.

Se retine ca produsele importate (50 perechi de manusi din piele naturala pentru practicarea spturilor (MMA)), inscrise “MMA Gloves Leather” in factura anexata declaratiei vamale au fost corect clasificate la codul TARIC 42032100 00, in sa, intrucat in certificatul de origine au fost inscrise ca indeplinind - potrivit coloanei 8 - criteriul de origine “4303...”, acestea nu pot fi identificate ca fiind aceleasi cu cele clasificate potrivit certificatului de origine prezentat in sustinerea declaratiei vamale si prin urmare,

preferințele tarifare au fost acordate nejustificat.

Mai mult, intrucat in certificatul de origine respectiv nu a fost in scris niciun indicativ P sau W, dar au fost in scrise codurile tarifare aferente produselor acoperite de certificat, rezulta ca marfurile acoperite de certificat contin materiale care nu au fost obtinute integral in Pakistan.

3. Referitor la faptul ca autoritatea competenta din Pakistan nu a raspuns solicitarilor organului vamal:

Astfel cum a fost aratat anterior, BV de Frontiera Constanta Sud a respectat prevederile legale nationale si comunitare in vigoare, inițiind procedura de verificare ulterioara a certificatului de origine tip A seria x nr. x.

In acest sens, prin adresa nr. x, Directia Reglementari Vamale din cadrul DGV a subliniat faptul ca prin adresele nr. x si nr. x, autoritatea romana **a solicitat (de doua ori)** administratiei competente din Pakistan efectuarea unui control a posteriori a certificatelor de origine, in sa fara a primi raspuns.

Prin urmare, in temeiul dispozitiilor art. 97t alin. 5 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei, de stabilire a unor dispozitii de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“(5) În cazul în care există îndoieli întemeiate, dacă nu se primește niciun răspuns în termenul de șase luni menționat la alineatul (3) sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili originea reală a produselor, autorităților competente li se trimite o a doua comunicare. Dacă, după cea de-a doua comunicare, rezultatele verificării nu sunt comunicate autorităților solicitante **în termen de patru luni de la data trimiterii celei de-a doua comunicări** sau dacă aceste rezultate nu confirmă autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, **autoritățile solicitante refuză dreptul la preferințe tarifare**, cu excepția unor situații excepționale.”

Fata de cele mai sus prezentate rezulta ca organul vamal a respectat dispozitiile legale, procedand la incheierea controlului si la stabilirea de diferente de drepturi vamale, cea de-a doua solicitare de informatii adresata organelor competente din Pakistan fiind transmisa in data de **14.11.2016**, iar Decizia pentru regularizarea situatiei nr. x fiind emisa in data de **30.08.2017**.

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 136 si art. 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“**Art. 136.** - (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.”

“**Art. 139.** - (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum și cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absența unei astfel de mențiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) -d).”

Drept pentru care, urmeaza a respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL**, cu privire la drepturile vamale (TVA + taxe vamale) in suma totala de x lei individualizata prin Decizia pentru regularizarea situatiei nr. x emisa de BV de Frontiera Constanta Sud.

3.2 Referitor la accesoriile in suma totala de x lei:

Cauza supusa solutionarii este daca organele vamale au stabilit corect ca societatea datoreaza accesoriile in suma totala de x lei, in conditiile in care la pct. 3.1 al prezentei decizii s-a dispus respingerea ca neintemeiata a contestatiei cu privire la debitul reprezentand drepturi vamale (TVA + taxe vamale) in suma totala de x lei.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei nr. x, BV de Frontiera Constanta Sud a stabilit, pentru perioada 28.11.2014 - 30.08.2017, obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei (x lei = dobanzi de intarziere si x lei = penalitati de intarziere aferente TVA).

In drept, potrivit conform art. 1, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in vigoare pana la data de 31.12.2015:

„**Art. 1** (2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”

“Art. 119 (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„**Art. 120** (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

„**Art. 120'** (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Prevederi similare se regasesc si in Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala in vigoare incepand cu data de 01.01.2016:

“Art. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 174 (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“Art. 176 (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Având în vedere temeiurile de drept mai sus enunțate, rezulta ca accesoriile se datorează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare principale, calculul acestor accesorii efectuându-se de la data imediat următoare scadenței și până la data stingerii obligațiilor bugetare principale inclusiv.

De altfel, la data declarațiilor vamale MRN x, x, x/23.11.2015 si x erau in vigoare si dispozitiile:

- art. 68 si art. 111 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit carora:

“Art. 68 Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

“Art. 111 (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

- art. 223 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al Romaniei, care stipuleaza:

“**Art. 223.** - (1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;

b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

- art. 114 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

“**Art. 114** Dobânda la arierate

(1) Penalitățile de întârziere se percep la cuantumul taxelor la import sau export, pentru perioada cuprinsă între data la care a expirat termenul fixat și data plății.

În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata penalității de întârziere este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu două puncte procentuale.

Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata penalității de întârziere este egală cu rata aplicată de banca centrală națională respectivă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale.

(2) În cazul în care datoria vamală ia naștere în baza articolului 79 sau a articolului 82 sau în cazul în care notificarea datoriei vamale rezultă dintr-un control ulterior, penalitățile de întârziere se percep în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export, **de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia.**”

Prin urmare, din coroborarea reglementarilor fiscale generale și a celor vamale speciale cu privire la scadența obligațiilor fiscale și în particular a celor vamale de import, aplicabile în speta supusă soluționării, contrar susținerilor societății, se desprinde concluzia că datoria vamală de import ia naștere și devine scadentă la momentul înregistrării declarațiilor vamale de import, respectiv la data de 27.11.2014 și 23.11.2015.

Având în vedere cele mai sus prezentate și întrucât la pct. 3.1 al prezentei decizii s-a dispus respingerea ca neintemeiată a contestației cu privire la debitul reprezentând drepturi vamale (TVA + taxe vamale) în suma totală de x lei, urmează ca, în temeiul principiului de drept “accessorium sequitur principale”, să se dispună respingerea ca neintemeiată a contestației formulată de **SC x SRL**, cu privire la accesoriile în suma totală de x lei (x lei = dobanzi de întârziere și x lei = penalități de întârziere aferente TVA) individualizate prin Decizia pentru regularizarea situației nr. x emisă de BV de Frontiera Constanța Sud.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 1, art. 68, art. 111, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art. 100, art. 223 si art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al Romaniei, art. 173, art. 174 si art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, art. 36 si art. 77 din OPANAF nr. 7521/2006, art. 97k, art 97n, art. 97t si art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, art. 67, art. 78 si art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992, art. 33 din Regulamentul (UE) nr. 978/2012, art. 48, art. 102 si art. 114 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL** impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei nr. x emisa de BV de Frontiera Constanta Sud, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = taxe vamale;
- x lei = TVA;
- x lei = accesorii aferente taxelor vamale si TVA.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.